

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce: **Egeria**, IČ 22892133, se sídlem Otrokovice, Obchodní 1324, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, o žalobě proti veřejnoprávní smlouvě o změně využití území ze dne 2. 12. 2013, č. j. HOL-23713/2013/SÚ/TN,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 12. 5. 2014, vedenou u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 32/2014, žalobce brojil primárně proti rozhodnutí ze dne 24. 2. 2014, č. j. KUZL 10589/2014, sp. zn. KUSP 1368/2014 ÚP-Mor, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Městského úřadu Holešov (dále též „stavební úřad“) ze dne 13. 12. 2013, č. j. HOL-25099/2013/SÚ/TN. Tímto rozhodnutím stavební úřad rozhodl, že žalobce není účastníkem procesu uzavření veřejnoprávní smlouvy o změně využití území na pozemcích: pozemková parcela č. (dle PK) 164, 165, 166, 167, 168, 170, 171, 172, 173 v katastrálním území Třebětice pro dočasnou mezideponii stavebního materiálu a zařízení staveniště „*Skládková plocha Třebětice*“ se společností Skanska a. s., vedeného pod číslem spisu 3407/2013.

V části žaloby nazvané *IV. Závěrečný žalobní návrh* (tedy v tzv. žalobním petitu) žalobce navrhl, aby soud zrušil výše uvedená rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu [body I.) a II.) žalobního petitu] a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení [bod IV.) žalobního petitu]. Pod bodem III.) žalobního petitu se však žalobce domáhal, aby soud zrušil též samotnou veřejnoprávní smlouvu o změně využití území ze dne 2. 12. 2013, č. j. HOL-23713/2013/SÚ/TN, která nabyla účinnosti dne 4. 12. 2013.

Usnesením ze dne 12. 6. 2014 (č. j. 29 A 32/2014-88) soud vyzval žalobce k upřesnění bodu III. závěrečného žalobního petitu, konkrétně k tomu, aby uvedl, zda podanou žalobou brojí přímo proti specifikované veřejnoprávní smlouvě nebo proti konkrétnímu rozhodnutí správního orgánu o sporu z předmětné veřejnoprávní smlouvy, případně rozhodnutí správního orgánu o určení, zda veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti.

Podáním ze dne 1. 7. 2014 žalobce sdělil, že bodem III.) závěrečného žalobního petitu brojí přímo proti předmětné veřejnoprávní smlouvě.

Soud posléze usnesením ze dne 21. 10. 2014, č. j. 29 A 32/2014-105, žalobu v části, v níž směřovala proti veřejnoprávní smlouvě o změně využití území ze dne 2. 12. 2013, č. j. HOL-23713/2013/SÚ/TN [bod III.) závěrečného žalobního návrhu], vyloučil dle § 39 odst. 2 s. ř. s. k samostatnému projednání. Tato věc je nyní vedena pod sp. zn. 29 A 86/2014.

Soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Jak vyplývá již z výše uvedeného, žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora specifikované veřejnoprávní smlouvy. Jak ovšem plyne z § 4 s. ř. s., k rušení veřejnoprávních smluv nemají správní soudy pravomoc. Ochrana vztahů týkajících se veřejnoprávních smluv poskytovaná správními soudy spočívá zejména v přezkumu rozhodnutí vydaných v řízeních o sporech z veřejnoprávních smluv (§ 169 ve spojení s § 141 správního řádu) či o určení právního vztahu (§ 142 správního řádu; zde kupříkladu o určení, zda je konkrétní veřejnoprávní smlouva účinná) – srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Afs 38/2013-53, ve věci „*město Hluboká nad Vltavou*“, publ. pod č. 2984/2014 Sb. NSS, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 7 As 100/2014-52, ve věci „*obec Dobřejovice*“, či rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky Pardubice ze dne 3. 2. 2011, č. j. 52 A 77/2010-121; všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Vzhledem k uvedenému soud žalobu proti předmětné veřejnoprávní smlouvě odmítl pro nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu